

[Justitsministeren.]

Det første Hovedpunkt har faaet Udtryk i Lovforslagets § 1, der hjemler Tiltale mod Udlændinge i tysk Tjeneste, der under Krænkelse af de for Besættelse og Krig gældende folkeretlige Love og Sædvaner har begaaet et efter dansk Lov strafbart Forhold i Danmark eller til Skade for danske Interesser. I Folketinget har man under Udvalgsbehandlingen foreslaaet, og jeg har tiltraadt, at der indføjes efter Ordene „tysk Tjeneste“: „eller gjort Tjeneste under en med Tyskland forbunden Magt“.

Pkt. 2 omfatter Forholdet til London-Overenskomsten af 8. August 1945. Ved § 2 i Lovforslaget i den Skikkelse, denne Paragraph har faaet i Folketinget, er der skabt Hjemmel for at straffe Krigsforbrydelser, Forbrydelser mod Menneskeheden og andre Forbrydelser i det Omfang, i hvilket disse Forhold vil kunne straffes efter London-Overenskomsten, og jeg synes, det er rigtigt, at man, saaledes som det er sket under Behandlingen i Folketinget, har søgt i selve Loven at beskrive, hvad det er for Forhold, der er strafbare, samtidig med at man i øvrigt henviser til de Handlinger, der, selv om de ikke maatte være nævnt i § 2, dog omfattes af Artikel 6 i Statut for den internationale Militærdomstol. Det oprindelige Lovforslags § 2, Stk. 2, gik ud paa at skabe Hjemmel for at straffe Medlemsskab af de Organisationer, der af Nürnberg-Domstolen erklæres for kriminelle. Denne Regel er under Folketingets Behandling udgaaet. Jeg var selv meget betænkelig ved denne Bestemmelse, som indførte noget nyt i dansk Retsvæsen, nemlig gruppevis Afstraffelse, men jeg tog den alligevel med i det Lovforslag, som jeg fremsatte i Folketinget, for at aabne Mulighed for en indgaaende Drøftelse af Bestemmelsen. Af det, jeg har sagt her, følger, at jeg havde nemt ved at tiltræde, at denne Regel gik ud, saa meget mere, som London-Overenskomsten ikke paa lægger os nogen Pligt til at have en saadan Bestemmelse, og saa meget mere som jeg ikke kan se, at den er paakrævet her i Landet.

Det tredje Hovedpunkt indeholder Hjemmel for at idømme de nødvendige Straffe, herunder Livsstraf. Dette Punkt er der taget Hensyn til ved Lovforslagets § 3, hvorefter der kan idømmes Fængsel for Livstid og under særlige Omstændigheder Livsstraf.

Det fjerde Hovedpunkt drejer sig om en Begrænsning i Adgangen til at paabe- raabe sig Nødret, overordnet Befaling og Afhængighedsforhold.

I § 4 i Udvalgets Udkast var der foreslaaet dels en Bestemmelse om, at den Omstændighed, at strafbare Handlinger var udført i Henhold til Ordre eller under Indflydelse af et Afhængighedsforhold, ikke skulde kunne tages i Betragtning som en formildende Omstændighed, dels at Nødret kun kunde paaberaabes som en formildende Omstændighed. Som det fremgaar af § 4 i Lovforslaget, har jeg alligevel foreslaaet optaget en Bestemmelse om, at overordnet Befaling og Afhængighedsforhold kan være formildende Omstændigheder. Endvidere er der i Forhold til Udvalgsudkastet sket den Ændring, at der i Lovforslaget er skabt Hjemmel for, at Straf helt kan bortfalde under særlig formildende Omstændigheder.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Nødretsregelen, her jeg ment, at en særlig Regel om, at Nødret kun kan paaberaabes som formildende Omstændighed, vilde være i Strid med de almindelige danske Strafferetsprincipper, og jeg har derfor ikke kunnet følge det sagkyndige Udvalg i at foreslaa denne særlige Regel.

Det femte Punkt, der omfatter de nødvendige processuelle Regler, findes i Lovforslagets Kapitel II. Disse Regler har jo gennemgaaet en ret indgribende Forandring fra Udvalgsudkastet til Lovforslaget, som det foreligger her. Udvalget foreslog een Instans i Form af en Særdomstol, bestaaende af 1 Højesteretsdommer, 2 Landsdommere, 1 folkeretskyndig og 1 Officer. Jeg ændrede dette til, at der blev to Instanser, men ogsaa i Form af Særdomstole. Jeg fandt det rimeligt efter hele vor retlige Indstilling, at man i Sager, hvor det drejede sig om noget saa alvorligt som Dødsstraf, i Overensstemmelse med vore almindelige Regler hjemlede Adgang til Appel, men jeg bibeholdt altsaa de to Instansers Karakter af Særdomstole. Jeg gjorde det ud fra den Betragtning, at det er specielle Forhold, det her drejer sig om, Forhold, som det maaske vilde være vanskeligt for almindelige Mennesker at sætte sig rigtig ind i, og navnlig vil det maaske være vanskeligt for almindelige Mennesker at naa til den rette Bedømmelse af disse Gerningers Strafværdighed og Bedømmelse af, hvor haard en Straf, der burde idømmes. Jeg mente derfor at maatte tiltræde Udvalgets Forslag om, at man søgte at faa særlige sagkyndige Elementer ind i Retterne, nemlig en folkeretskyndig og en Militærpersion, den sidste under Hensyn til, at det meget ofte drejer sig om militære Forbrydelser eller Forbrydelser, der har Forbindelse med militære Forhold.

I Folketingsudvalget var der imidlertid